

ผลของอุณหภูมิเก็บรักษาต่ออาการสะท้านหนาวของโหระพา
Effects of Storage Temperatures on Chilling Injury of Sweet Basil

ชัยพิชิต เชื้อเมืองphan¹ และданาย บุญเกียรติ²
 Chaipichit Chuamuangphan¹ and Danai Boonyakiat²

Abstract

Effects of storage temperatures on chilling injury of sweet basil were studied. Sweet basil was packed in 8×11×14 cm plastic box (30 g/box). The herb was then stored at 5, 7.5, 10, 12.5 and 15 °C, 75-80 % RH. Physico-chemical quality namely appearance, electrolyte leakage, chlorophyll content and shelf life were determined every day until the end of storage life. The results showed that sweet basil stored at 5, 7.5 and 10 °C had blackish brown leaf which was chilling injury symptom. Sweet basil stored at 5 °C appeared the most severe chilling injury symptom and showed the highest percentage of electrolyte leakage. After 6 days of storage, sweet basil stored at 5, 7.5 and 10 °C showed percentage of electrolyte leakage of 11.27, 9.27 and 6.04 %, respectively. Nonetheless, store at 12.5 °C was proven to be the temperature that helped to maintain quality sweet basil and extend the storage life which was up to 9 days.

Keywords: sweet basil, chilling injury, storage temperatures

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของการเก็บรักษาต่ออาการสะท้านหนาวของโหระพา โดยนำโหระพามาบรรจุลงในกล่องพลาสติกขนาด 8x11x4 เซนติเมตร กล่องละ 30 กรัม และนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 75-80 เปอร์เซ็นต์ ตรวจสอบคุณภาพทุกวันจนหมดอายุการเก็บรักษา ได้แก่ ลักษณะปวกกวน การร้าวเหลืองสารอิเล็กโทรไลต์ ปริมาณคลอโรฟิลล์ และอายุการเก็บรักษา ผลการทดลองแสดงว่า โหระพาที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 7.5 และ 10 องศาเซลเซียส แสดงอาการสะท้านหนาว ในเมื่อสัมภัติลดลงด้วย ซึ่งโหระพาที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส แสดงอาการสะท้านหนาวรุนแรงที่สุดและมีการร้าวเหลืองสารอิเล็กโทรไลต์มากที่สุด โดยเมื่อเก็บรักษานาน 6 วัน โหระพาที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5, 7.5 และ 10 องศาเซลเซียส มีการร้าวเหลืองสารอิเล็กโทรไลต์เท่ากับ 11.27, 9.27 และ 6.04 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 12.5 องศาเซลเซียส สามารถรักษาคุณภาพของโหระพาได้ดีที่สุดและทำให้โหระพามีอายุการเก็บรักษานานที่สุด คือ 9 วัน

คำสำคัญ: โหระพา, อาการสะท้านหนาว, อุณหภูมิเก็บรักษา

คำนำ

โหระพา (sweet basil) (*Ocimum basilicum* Linn.) เป็นพืชสมุนไพรที่สามารถเจริญเติบโตได้ดีบนพื้นที่สูงทางภาคเหนือของประเทศไทย โดยมีอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตอยู่ระหว่าง 20-30 องศาเซลเซียส ผู้คนที่นำมาใช้ประยุกต์เป็นส่วนยอดที่มีความยาวประมาณ 15-20 เซนติเมตร โดยนำมาปูรุงร่วมกับอาหารประเภทปลา อาหารทะเล ชูปต่างๆ และทำเครื่องดื่ม ซึ่งมีสรรพคุณช่วยเจริญอาหาร ลดอาการซึมเศร้า ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ บรรเทาอาการหอบเกร็งของกล้ามเนื้อ ขับลม ขับเสมหะ ลดไข้ บรรเทาอาการเคร่งเครียด สร้างภูมิต้านทาน และเพิ่มพลังกำลัง (งานพัฒนาและส่งเสริมพืชสมุนไพร, 2544) อย่างไรก็ตาม โหระพาเป็นผักที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีลักษณะทางกายภาพเป็นผักใบที่บอบช้ำง่ายและมีอัตราการหายใจสูง (Cantwell and Reid, 1993) อีกทั้งยังมีความไวต่อการเกิดอาการสะท้านหนาวเมื่อเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิต่ำ (Lange and Cameron, 1994) ซึ่งผลิตผลพืชสวนที่มีแหล่งกำเนิดในเขตต้อนส่วนใหญ่มักอ่อนแอต่ออาการสะท้านหนาวเมื่อได้รับอุณหภูมิต่ำ ซึ่งมักจะต่ำกว่า 12.5 องศาเซลเซียส โดยพืชที่อ่อนแอก่อต่ออาการสะท้านหนาวจะไวต่ออุณหภูมิต่ำตลอดทุกระยะของการเจริญเติบโต รวมทั้งอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของพืชนั้น

¹ งานคัดบรรจุเชียงใหม่, บุณนิโค戎การหลวง, จ.เชียงใหม่ 50100

¹ Chiang Mai Packinghouse, Royal Project Foundation, Chiang Mai 50100

² ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ, คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, จ.เชียงใหม่ 50200

² Department of Plant Science and Natural Resources, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200

จะค่อนแครด้วย อาการสะท้านหน้าอาจเกิดในส่วน ระหว่างการขนส่ง ระหว่างการเก็บรักษา ที่ตลาดขายส่งและขายปลีก หรือแม้กระทั่งในตู้เย็นตามบ้านทั่วไป (เดนย, 2540) การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาระดับอุณหภูมิในการเก็บรักษาที่ทำให้ให้ระหว่างการสะท้านหน้า เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรักษาและการขนส่งระหว่างประเทศต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ มี 5 วิธีการ คือ ให้ระหว่างที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส แต่ละวิธีการมี 5 ชั้น แต่ละชั้นประกอบด้วยไข่ระหว่าง 30 กรัม

นำให้ระหว่างมาตัดแต่งให้มีความยาวของช่องจากปลายอด 5 เซนติเมตร และบรรจุลงในกล่องพลาสติกขนาด $8 \times 11 \times 4$ เซนติเมตร กล่องละ 30 กรัม แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 75-80 เปอร์เซ็นต์ ตรวจสอบคุณภาพทุกวันจนกว่าจะหมดหมวดด้ายการเก็บรักษา โดยบันทึกผลการทดลอง คือ 1) ลักษณะปรากฏและอาการผิดปกติ เช่น การใหม้มีของใบหรืออาการผิดปกติอื่นๆ 2) การสูญเสียน้ำหนักสด 3) สีของใบ โดยใช้เครื่อง chromameter 4) การร้าวไหลของสารอิเล็กโทรไลต์ โดยวิธีการของ Kaya et al. (2002) 5) ปริมาณคลอโรฟิลล์ โดยวิธีการของ Whitham (1971) 6) อายุการเก็บรักษา เมื่อก็ได้อาการเที่ยว ใบเหลือง ใบไหม้ ถือว่าหมดด้ายการเก็บรักษา

ผล

การศึกษาผลของการเก็บรักษาต่อการเกิดอาการสะท้านหน้าของไข่ระหว่าง โดยเก็บรักษาให้ที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส พบว่า ให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 7.5 และ 10 องศาเซลเซียส แสดงอาการสะท้านหน้ารุนแรงที่สุด โดยไปเริ่มแสดงอาการมีสีน้ำตาลปนดำเมื่อเก็บรักษาได้ 4-5 วัน และการเกิดอาการสะท้านหน้าในระหว่างเกิดขึ้นกับใบแก่มากกว่าใบอ่อนหรือยอดอ่อน

เมื่อเก็บรักษาให้ระหว่างที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 วัน พบว่า ให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีการสูญเสียน้ำหนักลดมากที่สุด คือเท่ากับ 11.22 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าการสูญเสียน้ำหนักลดของให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส ที่มีค่าเท่ากับ 9.29, 9.26, 4.93 และ 7.95 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส มีค่า L^* เท่ากับ 45.32 ซึ่งไม่แตกต่างกันกับค่า L^* ของให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10 และ 12.5 องศาเซลเซียส ที่มีค่าเท่ากับ 44.82 และ 43.64 ตามลำดับ แต่แตกต่างกันกับค่า L^* ของให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 และ 7.5 องศาเซลเซียส ซึ่งมีค่า L^* เท่ากับ 43.07 และ 42.38 ตามลำดับ การเก็บรักษาให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ทำให้มีค่า chroma เท่ากับ 10.90 และไม่แตกต่างกันกับค่า chroma ของให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10 และ 12.5 องศาเซลเซียส ที่มีค่าเท่ากับ 10.12 และ 9.47 ตามลำดับ แต่แตกต่างกันกับให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 และ 7.5 องศาเซลเซียส ที่มีค่า chroma เท่ากับ 6.80 และ 7.39 ตามลำดับ ในระหว่างที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีค่า hue angle เท่ากับ 135.94 องศา ซึ่งแตกต่างกันกับค่า hue angle ของให้ระหว่างที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ที่มีค่าเท่ากับ 132.40 องศา แต่ไม่มีความแตกต่างกันกับค่า hue angle ของให้ระหว่างที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 7.5, 10 และ 12.5 องศาเซลเซียส ที่มีค่าเท่ากับ 134.22, 133.58 และ 133.54 องศา ตามลำดับ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส ทำให้ให้ระหว่างมีปริมาณคลอโรฟิลล์ไม่แตกต่างกัน คือมีค่าเท่ากับ 1.11, 1.23, 1.10, 1.12 และ 1.13 มิลลิกรัม/100กรัมน้ำหนักสด ตามลำดับ ในระหว่างที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 วัน มีการร้าวไหลของสารอิเล็กโทรไลต์มากที่สุด คือ 11.27 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ให้ระหว่างที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 7.5 องศาเซลเซียส มีการร้าวไหลของสารอิเล็กโทรไลต์ 9.27 เปอร์เซ็นต์ ส่วนให้ระหว่างที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส มีการร้าวไหลของสารอิเล็กโทรไลต์ 6.04, 7.10 และ 7.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (Table 1)

การเก็บรักษาให้ระหว่างที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส พบว่า การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 12.5 องศาเซลเซียส สามารถรักษาคุณภาพของให้ระหว่างได้ดีที่สุดและทำให้ให้ระหว่างมีอายุการเก็บรักษานานที่สุด คือ 9 วัน ในขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 7.5 และ 10 องศาเซลเซียส ทำให้ให้ระหว่างแสดงอาการสะท้านหน้า ใบมีสีน้ำตาลปนดำ และมีอายุการเก็บรักษาเพียง 5.40, 5.80 และ 7.00 วัน ตามลำดับ ส่วนการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ให้ระหว่างมีอายุการเก็บรักษา 6.60 วัน (Table 1)

Table 1 Weight loss, leaf color (L^* , chroma and hue angle), total chlorophyll content, electrolyte leakage and storage life of sweet basil stored at 5, 7.5, 10, 12.5 and 15 °C for 6 days

Storage temperature (°C)	Weight ¹ loss (%)	L^* ²	Chroma ³	hue angle ⁴ (°)	Total ⁵ chlorophyll (mg/100 g fw.)	Electrolyte ⁶ leakage (%)	Storage ⁷ life (day)
5	11.22 ^a	43.07 ^{bcd}	6.80 ^b	135.94 ^a	1.11	11.27 ^a	5.40 ^c
7.5	9.29 ^b	42.38 ^c	7.39 ^b	134.22 ^{ab}	1.23	9.27 ^b	5.80 ^c
10	9.26 ^b	44.82 ^{ab}	10.12 ^{ab}	133.58 ^{ab}	1.10	6.04 ^c	7.00 ^b
12.5	4.93 ^d	43.64 ^{abc}	9.47 ^{ab}	133.54 ^{ab}	1.12	7.10 ^c	9.00 ^a
15	7.95 ^c	45.32 ^a	10.90 ^a	132.40 ^b	1.13	7.10 ^c	6.60 ^b
LSD _{0.05}	0.42	2.10	3.42	3.28	0.14	2.51	0.53
C.V. (%)	3.73	3.63	29.02	1.85	9.26	23.36	5.92

^{1,2,3,4,5,6,7} Different letters in the same column denote significant differences at $P = 0.05$

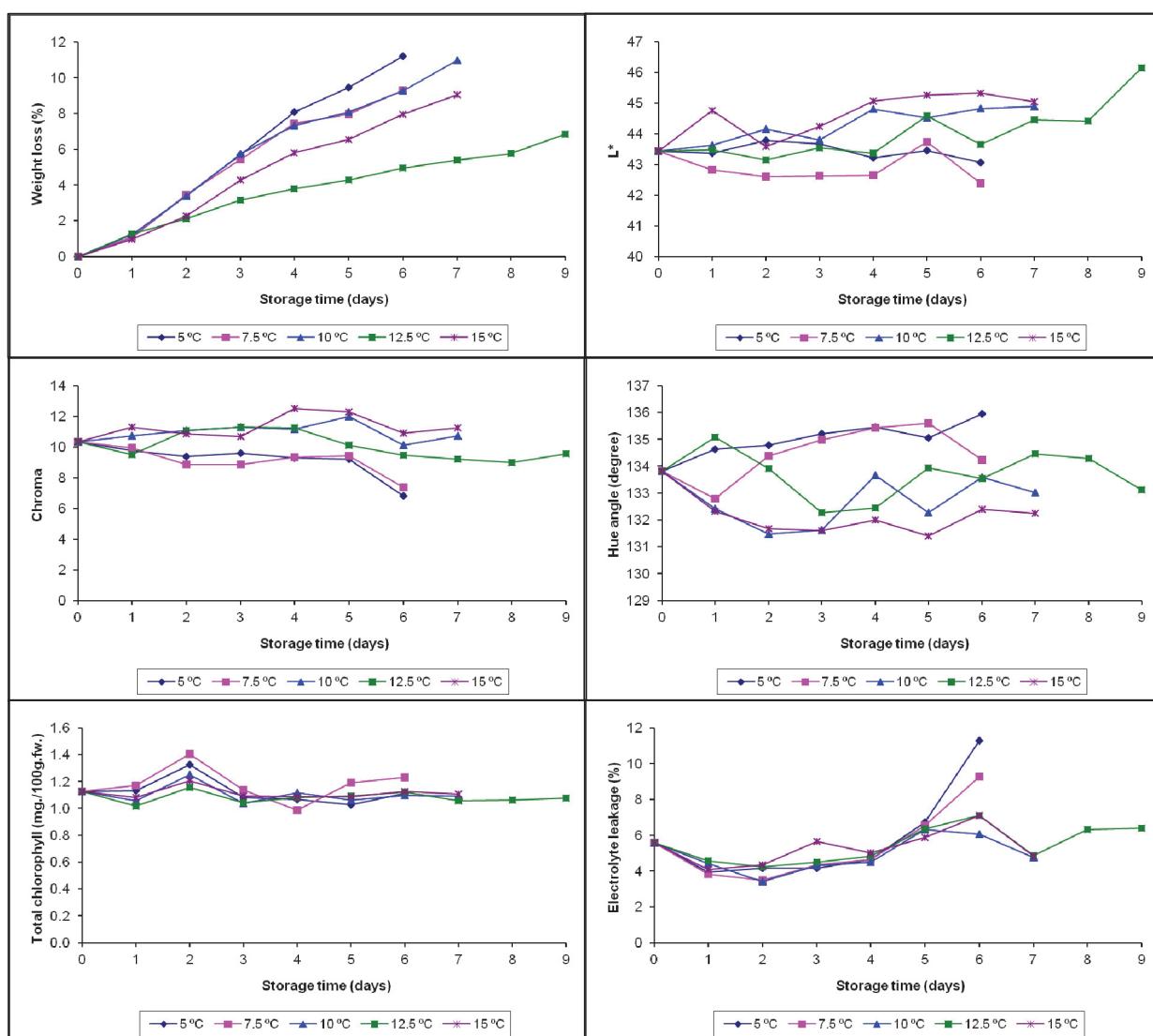

Figure 1 Weight loss, leaf color (L^* , chroma and hue angle), total chlorophyll content and electrolyte leakage of sweet basil stored at 5, 7.5, 10, 12.5 and 15 °C for 9 days

วิจารณ์ผล

จากการศึกษาผลของการเก็บรักษาต่อการเกิดอาการสะท้านหน้าของให้รักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5, 7.5, 10, 12.5 และ 15 องศาเซลเซียส พบว่า การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 7.5 และ 10 องศาเซลเซียส ทำให้ให้รักษาแสดงอาการสะท้านหน้า ใบเมล็ดน้ำตาลป่นคำ โดยให้รักษาที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส แสดงอาการสะท้านหน้ารุนแรงที่สุด มีการสูญเสียน้ำหนักสดและการร้าวไหลของสารอิเล็กโทรไลต์มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากให้รักษาเป็นพืชที่มีความไวต่อการเกิดอาการสะท้านหน้าเมื่อเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 10 องศาเซลเซียส (Lange and Cameron, 1994) สอดคล้องกับผลการทดลองของดันนัยและพิมพ์นรา (2545) ที่พบว่า การเก็บรักษาให้รักษาที่อุณหภูมิต่ำกว่า 10 องศาเซลเซียส ให้รักษาแสดงอาการสะท้านหน้า ใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเมล็ดกชณะเหมือนใบใหม่ และมีอายุการเก็บรักษาสั้นลง ให้รักษาที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษาสั้นที่สุดเพียง 2.25 วัน และมีการสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุด คือเท่ากับ 16.52 เปอร์เซ็นต์ ส่วนให้รักษาที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษานาน 4.75 และ 5.00 วัน และมีการสูญเสียน้ำหนักสดเท่ากับ 6.67 และ 6.14 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ Wongs-Aree *et al.* (2005) รายงานว่า การเก็บรักษาให้รักษาที่อุณหภูมิ 13 องศาเซลเซียส สามารถรักษาคุณภาพของให้รักษาได้ดีที่สุดและทำให้ให้รักษามีอายุการเก็บรักษานาน 15 วัน

สรุป

การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 7.5 และ 10 องศาเซลเซียส ทำให้ให้รักษาแสดงอาการสะท้านหน้า ใบเมล็ดน้ำตาลป่นคำ ซึ่งให้รักษาที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส แสดงอาการสะท้านหน้ารุนแรงที่สุดและมีการร้าวไหลของสารอิเล็กโทรไลต์มากที่สุด ส่วนการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 12.5 องศาเซลเซียส สามารถรักษาคุณภาพของให้รักษาได้ดีที่สุดและทำให้ให้รักษามีอายุการเก็บรักษานานที่สุด คือ 9 วัน

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณมูลนิธิโครงการหลวงที่สนับสนุนทุนสำหรับการวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- งานพัฒนาและส่งเสริมพืชสมุนไพร. 2544. พืชสมุนไพรเมืองหนองนา. มูลนิธิโครงการหลวง
ตนัย บุญยเกียรติ. 2540. สรีวิทยานลังการเก็บเกี่ยวของพืชสวน. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรียงใหม่. เชียงใหม่. 222 น.
ตนัย บุญยเกียรติ และ พิมพ์นรา แพทัยไร้ยา. 2545. การเก็บรักษาและบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับพืชสมุนไพร. รายงานฉบับสมบูรณ์เสนอต่อ
มูลนิธิโครงการหลวง. เชียงใหม่. 30 น.
ทองใหม่ แพทัยไร้ยา และ ตนัย บุญยเกียรติ. 2543. การเก็บรักษาและบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมของสมุนไพรชีวภาพ. รายงานการประชุมวิชาการ ผลงานการ
วิจัยของมูลนิธิโครงการหลวงประจำปี 2543, 4-5 ตุลาคม 2543, อาคารศูนย์ฝึกอบรมกองพัฒนาเกษตรที่สูง อ.เมือง จ.เชียงใหม่. หน้า
313-324.
Cantwell, M.I. and M.S. Reid. 1993. Postharvest physiology and handling of fresh culinary herbs. J. Herbs Spices Med. Plants. 1(3) : 93-127.
Kaya, C., H. Kirnak, D. Higgs and K. Saltali. 2002. Supplementary calcium enhances plant growth and fruit and fruit yield in strawberry cultivars grown at high (NaCl) salinity. Scientia Horticulturae 93 : 65-74.
Lange, D.D. and A.C. Cameron. 1994. Postharvest shelf-life of sweet basil (*Ocimum basilicum*). HortScience 29(2) : 102-103.
Whitham, F.H., D.H. Blaydes, R.M. Devin and D. Van. 1971. Experiments in Plant Physiology. Nostrand company, New York. 245 p.
Wongs-Aree, C., C. Jirapong, S. Noichinda and S. Kanlayanarat. 2005. [Quality alterations of sweet basil stored in MAP at chilling temperatures](#). Book of abstract: APEC symposium on assuring quality and safety of fresh produce, August 1-3, 2005, Bangkok, Thailand. 76 p.